

3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że decyzja narusza zasadę, zgodnie z którą nikt nie może zostać ukarany dwa razy za to samo naruszenie, gdyż Komisja nakłada w niej grzywnę na Marine Harvest (i) za to, że nie zgłosiła ona nabycia w grudniu 2012 r. przed (ii) implementowaniem go poprzez nabycie 48,5 % akcji Morpol.
4. Zarzut czwarty, podniesiony pomocniczo, dotyczący tego, że decyzja nakładająca grzywnę na Marine Harvest narusza zasadę pewności prawa, zasadę „nullum crimen, nulla poena sine lege” oraz zasadę równego traktowania ze względu na nowy charakter kwestii prawnych i faktycznych w tej sprawie oraz na niedawne rozstrzygnięcie podobnej sprawy przez Komisję, w której Komisja (i) nie wszczęła dochodzenia, (ii) nie przedstawiła ostatecznego i wiążącego wniosku co do zakresu stosowania art. 7 ust. 1 i ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004, ani (iii) nie nałożyła grzywny.
5. Zarzut piąty, podniesiony w dalszej kolejności pomocniczo, dotyczący tego, że decyzja zawiera oczywiste błędy w zakresie ustaleń prawnych i faktycznych oraz brakuje jej uzasadnienia, co się tyczy ustalenia wysokości grzywien w tej sprawie, ponieważ decyzja (i) nie zawiera wyjaśnienia co do sposobu obliczenia grzywien, (ii) podkreśla wagę zarzucanych naruszeń, odwołując się do czynników, które nie stanowią poparcia w tym względzie, (iii) zalicza do czasu trwania naruszenia okresy, które Komisja wykluczyła w innych sprawach, opierając się na błędnym założeniu, iż Marine Harvest nie była wystarczająco pomocna w okresie poprzedzającym zgłoszenie, (iv) ustala grzywny na poziomie, który jest nieproporcjonalny do czasu trwania i wagi zarzucanego naruszenia oraz celów, jakie mają zostać osiągnięte, oraz (v) pomija okoliczności łagodzące, w tym przejrzystość i współpracę w toku postępowania w sprawie kontroli koncentracji, brak znaczących precedensów oraz usprawiedliwiony błąd polegający na popełnieniu zarzucanego naruszenia.

---

**Skarga wniesiona w dniu 2 października 2014 r. – Grundig Multimedia przeciwko OHIM  
(DetergentOptimiser)**

**(Sprawa T-707/14)**

(2014/C 409/83)

*Język postępowania: angielski*

**Strony**

*Strona skarżąca:* Grundig Multimedia AG (Stansstad, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci S. Walter i M. Neuner)

*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 9 lipca 2014 r. w sprawie Case R 172/2014-1;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania przed OHIM.

**Zarzuty i główne argumenty**

*Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy:* Słowny znak towarowy „DetergentOptimiser” dla towarów z klasy 7 – zgłoszenie nr 11 949 559

*Decyzja eksperta:* Odrzucenie zgłoszenia

*Decyzja Izby Odwoławczej:* Oddalenie odwołania

*Podniesione zarzuty:* Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) w związku z art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009

---